

Arrest

Nr. 28 285 van 3 juni 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 3 mei 2006 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 april 2006.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting ingediend op 9 maart 2007.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 28 april 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 mei 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. BELDERBOSCH, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Vluchtrelaas

Volgens uw verklaringen zou u de Iraakse nationaliteit bezitten, van Koerdische origine zijn en afkomstig zijn van Faïda, gelegen in de provincie Mosul. U zou nooit politiek actief zijn geweest en verklaarde nooit problemen te hebben gekend met de Iraakse autoriteiten. U zou als herder voor een grootgrondbezitter uit uw dorp hebben gewerkt. Kort voor uw vertrek zou u tweemaal benaderd zijn door twee onbekende mannen. Ze zouden met u gesproken hebben over de Amerikaanse bezetting en uw deelname hebben gevraagd in hun strijd tegen de bezetters. Op aanraden van uw baas zou u nadien het land hebben verlaten. Volgens hem zouden deze onbekenden naar u op zoek gaan omdat u van hun plannen om aanslagen te plegen op de hoogte was. U zou op 9 oktober 2004 Faïda hebben verlaten en op 9 november 2004 in België zijn aangekomen. De volgende dag, op 10 november 2004, diende u een

asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. U was hierbij niet in het bezit van enig reis- of identiteitsdocument.

B. Motivering

Niettegenstaande de initiële ontvankelijkheidsbeslissing door de Dienst Vreemdelingenzaken dient na een grondig onderzoek van uw asioldossier te worden vastgesteld dat er niet langer elementen voorhanden zijn die erop wijzen dat er voor u in uw land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou zijn.

Dient immers te worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering als zou u afkomstig zijn van Faida in Centraal-Irak. Zo is uw kennis over Faida en over de politieke ontwikkelingen in uw geboortestreek sinds de val van het Baath-regime van Saddam Hussein uiterst gering. U verklaarde voor het Commissariaat-generaal dat ten oosten van Faida bergen zijn gelegen maar moest het antwoord schuldig blijven onder welke naam deze gekend zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 4), hetgeen zeer opmerkelijk is. Gevraagd naar de etnische groepen in Faida verklaarde u dat er alleen Koerden en Arabieren wonen en zegt u niet te weten of er ook christenen of yezidi's resideren (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt echter dat de bevolking van Faida uit een mix bestaat van Koerden, Arabieren, Assyriërs, Turkmenen, christenen, yezidi's en andere minderheden. Alsook verklaarde u in ten gronde dat u gans uw leven tussen de Arabieren heeft gewoond, maar toen u werd gevraagd of u enkele namen kon geven van Arabische stammen in Faida moest u het antwoord schuldig blijven (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Verder bleek u niet op de hoogte te zijn dat verschillende dorpen in de omgeving van Faida tijdens de Anfal-operatie vernield werden (zie gehoorverslag CGVS, p. 5), noch wist u dat zich op de weg van Faida naar Mosul het belangrijke militaire kamp 'Faida' bevindt (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Verder zei u foutief dat de Amerikanen pas zes maanden voor uw vertrek, dat in 2004 plaatsvond, Mosul zijn binnengevallen (zie gehoorverslag CGVS, p. 4-6). In dit verband dient ook te worden opgemerkt dat u niet op de hoogte bleek te zijn van het feit dat bij het uitbarsten van de oorlog in 2003 zowel de weg tussen Dohuk en Mosul als het militaire kamp nabij Faida zwaar gebombardeerd werd. Toen hiernaar werd gevraagd zei u dat er volgens u enkel bombardementen zijn geweest in de stad Mosul (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Alsook zei u dat Faida na de val van het regime nooit is ingenomen door Koerdische peshmerga's. Dit is echter foutief. Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt immers dat Faida op 7 april 2003 door peshmerga's van de KDP (Koerdische Democratische Partij) werd ingenomen. Zij zouden de vlag van Saddam Hussein naar beneden hebben gehaald en foto's van Saddam Hussein vervangen hebben door foto's van Massoud Barzani. Uw verklaringen in ten gronde als zouden sinds de val van het regime Arabieren de touwtjes in Faida in handen hebben is dus niet correct (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). In dit verband dient eveneens te worden opgemerkt dat u weliswaar verklaarde dat er na de val van het regime van Saddam Hussein in Faida een nieuwe mukhtar (burgemeester) werd aangesteld. Of deze persoon van Arabische dan wel van Koerdische origine was wist u wederom niet (zie gehoorverslag CGVS, p. 6), net als de naam van deze persoon (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Daarnaast dient te worden opgemerkt dat u niet in staat was om uw problemen in Irak kort toe te lichten in het Arabisch. Dit is uiterst vreemd voor iemand die beweert gans zijn leven in Centraal-Irak te hebben gewoond waar het Arabisch ten tijde van het regime van Saddam Hussein jarenlang de voertaal was. Daarenboven verklaarde u altijd tussen mensen van Arabische origine te hebben geleefd (zie gehoorverslag CGVS, p. 2 en p. 7).

Bovenstaande vaststellingen stellen uw beweerde afkomst van Faida in een ernstig bedrieglijk daglicht. Hierdoor kan ook geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen als zou u in Faida problemen hebben gehad, noch aan uw vrees die u bij een eventuele terugkeer naar Faida zou hebben. Tenslotte bent u niet in het bezit van enig identiteitsdocument waardoor uw beweerde identiteit en afkomst niet kan worden gecontroleerd. Toen hiernaar in ten gronde werd gevraagd antwoordde u dat het niet nodig is om documenten te laten opsturen omdat u toch Irakees bent en afkomstig bent uit Faida (zie gehoorverslag CGVS, p. 7).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet voldoet aan de criteria die werden vastgelegd in het Vluchtelingenverdrag (Conventie van Geneve van 28 juli 1951) en bijgevolg niet als Vluchteling kan worden erkend."

2. Over de procedure

2.1. Verweerder werpt in de nota een exceptie van onontvankelijkheid op. Hij benadrukt onder verwijzing naar vaste rechtspraak van de Raad van State dat de verzoekschriften geen uiteenzetting bevatten van middelen, terwijl dit een substantiële vereiste is.

2.2. Uit de bewoordingen van het initiële verzoekschrift kan afgeleid worden dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De exceptie wordt verworpen.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204).

3.2.1. Verzoeker voert bij wege van argument tegen de bestreden beslissing aan dat hij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) een kaart heeft getekend van de streek rond Faida, waaruit blijkt dat hij deze kent.

Het gebrek aan kennis over de bergen bij Faida wijt hij aan het feit dat men deze gewoon “bergen” noemt, zonder ze bij naam te noemen. Hij zou dit ook hebben geantwoord bij het CGVS.

Aangaande de vernieling van verschillende dorpen in de omgeving van Faida tijdens de Anfal-operatie, betoogt verzoeker dat hij dit inderdaad niet weet en dat hij slechts negen jaar oud was in die periode.

Verder wordt een groot deel van zijn kennis verklaard doordat hij nooit politiek actief was en steeds als simpele herder heeft gewerkt die zich nooit interesseerde voor de buitenwereld.

Wat betreft zijn gebrek aan kennis van het Arabisch, merkt verzoeker op dat hij wel een eenvoudige conversatie kan voeren in het Arabisch, doch niet iets moeilijk kan uitleggen. Hij stelt slechts één of twee jaar naar school te zijn geweest en het Arabisch dus nooit goed te hebben geleerd.

Verzoeker meent dat zijn afkomst ten onrechte in twijfel wordt gesteld en houdt voor wel degelijk afkomstig te zijn van deze streek.

3.2.2. Verzoeker brengt tot op heden geen documenten bij om zijn beweerde identiteit en afkomst te staven. Hij verklaarde nochtans dat hij in Irak een nationaliteitsbewijs en een identiteitskaart had en dat hij contact heeft met zijn moeder. Verzoeker stelde bij het CGVS: *“Ik ben Irakees en kom uit Faida, waarom is het dan nodig om documenten op te sturen”* (administratief dossier, stuk 3, p.3, 7). Dat hij, zelfs na het ontvangen van de bestreden beslissing die zijn afkomst in twijfel trekt, nalaat om handelingen te stellen teneinde zijn identiteit aan te tonen, vormt een negatieve indicatie voor zijn geloofwaardigheid.

Verzoeker betwist niet dat de door hem gegeven en in de bestreden beslissing aangehaalde antwoorden op de gestelde kennisvragen omtrent zijn geboortestreek foutief zijn.

Dat verzoeker nooit politiek actief was en werkte als herder vormt geenszins een afdoende verklaring voor het vastgestelde gebrek aan kennis in zijn hoofde omtrent zijn geboortestreek. Van iemand die beweert te zijn geboren en getogen in Faida en daar zijn hele leven te hebben gewoond en gewerkt, kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij kan antwoorden op de bij het CGVS gestelde elementaire kennisvragen omtrent deze regio. Desalniettemin blijkt dat verzoeker (i) foutieve verklaringen aflegde aangaande de verschillende etnische groepen in Faida (ii) ondanks zijn bewering dat hij zijn hele leven tussen de Arabieren woonde, geen namen kon geven van Arabische stammen in Faida (iii) niet wist dat er zich op de weg van Faida naar Mosul een belangrijk militair kamp bevindt (iv) foutief aangaf dat de

Amerikanen pas zes maanden voor zijn vertrek, dat in oktober 2004 plaatsvond, Mosul zijn binnengevallen (v) niet op de hoogte bleek te zijn van het feit dat bij het uitbarsten van de oorlog in 2003 de weg tussen Dohuk en Mosul en het militaire kamp nabij Faïda zwaar werden gebombardeerd (vi) verkeerdelijk aangaf dat Faïda na de val van het regime nooit werd ingenomen door Koerdische peshmerga's (vii) de origine niet kent van de nieuwe Mukhtar na de val van het regime (viii) evenmin diens naam kon geven. Dat verzoeker op het CGVS een kaart zou hebben getekend van de streek rond Faïda vindt geen steun in het administratief dossier en weegt hoe dan ook niet op tegen de voormelde vaststellingen.

Verzoekers verklaring dat men de bergen nabij Faïda gewoon 'bergen' noemt en hij dit zo zou hebben aangegeven, vindt geen steun in het administratief dossier waaruit blijkt dat hij verklaarde dat er ten oosten van het dorp een bergketen ligt, doch vervolgens, gevraagd hoe deze bergketen heet, slechts antwoordde: *"Dat weet ik niet"* (administratief dossier, stuk 3, p.4).

Verzoekers jeugdige leeftijd ten tijde van de Anfal-operatie vormt geen afdoende verklaring voor zijn onwetendheid met betrekking tot de vernieling van verschillende dorpen in de omgeving ten tijde van deze operatie, daar aangenomen kan worden dat (de gevolgen van) deze vernielingen behoren tot het historisch bewustzijn van de in die streek verblijvende bevolking.

Dat verzoeker niet lang naar school is geweest, vormt geen afdoende verklaring voor zijn gebrekkige kennis van het Arabisch. Verzoeker gaf zelf aan dat hij Arabisch sprak, zij het niet zo goed, doch bleek vervolgens niet in staat zijn problemen in het kort toe te lichten in het Arabisch (ibid., p.7). De bestreden beslissing acht dit met recht uiterst vreemd aangezien verzoeker beweert geheel zijn leven in Centraal-Irak te hebben gewoond, waar het Arabisch ten tijde van het regime van Saddam Hussein jarenlang de voertaal was en hij tevens verklaarde altijd tussen mensen van Arabische origine te hebben geleefd.

De voormelde vaststellingen zijn afdoende om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde afkomst van Faïda. Gelet op de ongeloofwaardigheid van deze afkomst, kan er evenmin geloof worden gehecht op de problemen die verzoeker aldaar zou hebben ondervonden. Bovendien legde hij aangaande deze problemen incoherente verklaringen af. Verzoeker zou blijkens zijn verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken onmiddellijk na het tweede bezoek van de Arabieren naar het dorp zijn gegaan, zijn baas op de hoogte hebben gebracht en zijn ontslag hebben ingediend. Hij ging naar huis en bracht zijn moeder op de hoogte. Twee dagen later vond hij een smokkelaar. Ondertussen verkocht zijn moeder haar juwelen en met dat geld werd verzoekers reis betaald (administratief dossier, stuk 10, nr.41). In de vragenlijst gaf verzoeker aan dat hij de dag na het tweede bezoek van de Arabieren niet naar buiten ging met de kudde. Zijn baas zou daarna bij hem zijn gekomen en hebben gevraagd waarom hij niet buiten was gegaan, waarna verzoeker de reden uitlegde. Drie dagen later zou zijn moeder naar de markt zijn gegaan om haar goud te verkopen en zou verzoeker naar een café zijn gegaan waar hij de smokkelaar ontmoette (administratief dossier, stuk 8).

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat in hoofde van verzoeker is voldaan aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

3.3.1. Verzoeker vraagt in ondergeschikte orde hem het statuut van subsidiair beschermde toe te kennen. Hij voert aan dat de veiligheidssituatie in Irak, zoals wereldwijd bekend, bijzonder slecht is. De situatie in Centraal- en Zuid-Irak is ernstiger dan in het Noorden, maar ook in het Koerdisch gebied zijn er aanslagen en vallen er doden. De Internationale Organisatie voor Migratie is van oordeel dat repatriëring naar Centraal- en Zuid-Irak humanitair niet mogelijk is. Verzoeker betoogt dat hij in Irak, ook in het Koerdisch gebied, risico zou lopen te worden gedood of verwond. Hij stelt dat hij onbetwistbaar de Iraakse nationaliteit heeft.

3.3.2. In acht genomen dat hij zijn voorgehouden afkomst en problemen niet aannemelijk maakt (zie sub 3.2.2), is verzoekers betoog aangaande de volgens hem bestaande algemene veiligheidssituatie in Irak, dat hij overigens niet staat aan de hand van enig begin van bewijs, niet dienstig. Er zijn in het administratief dossier, de ongeloofwaardigheid van zijn beweerde afkomst mede in acht genomen, geen elementen voorhanden die in zijn hoofde wijzen op het bestaan van zwaarwegende gronden om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 §2 van de voormelde wet van 15 december 1980.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie juni tweeduizend en negen door:

dhr. W. MULS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A. DE POOTER, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DE POOTER.

W. MULS.